

“ปีนักษฎยอแซฟ” 8 ธันวาคม 2020 - 8

วันที่ 1 พฤษภาคม ระลึกถึง นักษฎยอแซฟกรรมกร

ในปี 1955 พระสันตะปาปาปิโอที่ 12 ได้ทรงตั้งวันฉลอง “นักษฎยอแซฟกรรมกร” ขึ้น และกำหนดไว้ในปฏิทินพิธีกรรมเป็นวันที่ 1 พฤษภาคม ที่เป็นวันแรงงานสากล หรือ วันกรรมกรสากล (May Day) ทั้งนี้เพื่อจะให้คนงานทั้งหลายได้มีนักษฎของค้ออุปถัมภ์ของตน และเพื่อความหมายแบบคริสตชนแก่ “วันกรรมกร” ด้วย

อาชีพของโยเซฟตามที่บรรยายในพระคัมภีร์ภาษากรีก ว่าเป็น ΤΕΚΤΩΝ, ภาษากรีกหมายถึงช่าง แต่ในศาสนาคริสต์ ถือกันว่าโยเซฟเป็นช่างทำงานกับไม้หรือช่างไม้ แต่ในภาษาอังกฤษปัจจุบัน บางแห่งใช้คำว่า “wagon” หรือ “stand-user” หรือ ช่างทำเฟอร์นิเจอร์ ซึ่งเหมาะกับความหมายในภาษากรีกมากกว่า นอกเหนือจากนั้นแล้วพระวรสารก็มีได้กล่าวถึงโยเซฟมากนัก และไม่มีบทพูด มิได้บอกสถานที่เกิดและสถานที่เสียชีวิต (Wikipedia.org)

สารวัด <http://www.bangsaenchurch.org>

วัดแม่พระเมืองลูร์ด

<< OUR LADY OF LOURDES CHURCH >> บางแสน

ปีที่ 27 ฉบับที่ 1366 วันอาทิตย์ที่ 2 พฤษภาคม 2564/2021

“เราเป็นเถาองุ่น ท่านทั้งหลายเป็นกิ่งก้าน ผู้ที่ดำรงอยู่ในเรา และเราดำรงอยู่ในเขา ก็ย่อมเกิดผลมาก”

พระเยซูเจ้าตรัสว่า พระบิดาจะทรงได้รับพระสิริรุ่งโรจน์ เมื่อเราเกิดผลมากและเป็นศิษย์ของพระองค์ หลังจากเขาโลกกลับใจมาเป็นศิษย์ของพระองค์ ชีวิตของท่านก็บังเกิดผลมากทั้งต่อตัวท่านเองและต่อคนต่างศาสนา ชีวิตของเราก็จะบังเกิดผลมากด้วยเช่นกัน หากเราดำเนินชีวิตสนิทสัมพันธ์กับพระเยซูเจ้า และรักกัน ไม่ใช่ด้วยคำพูด แต่ด้วยการกระทำ ช่างเป็นเกียรติสูงสุดที่ชีวิตและความประพฤติของเราสามารถนำพระสิริรุ่งโรจน์มาสู่พระเจ้าได้

ปฏิทินสัปดาห์หน้า

วันจันทร์ที่ 3 พ.ค. 21
วันอาทิตย์ที่ 9 พ.ค.21

ฉลองนักบุญฟิลิป และ นักบุญยากอบ อัครสาวก
สัปดาห์ที่ 6 เทศกาลปัสกา

เรื่องน่ารู้ของคริสตชน

สัญลักษณ์ในคริสต์ศิลป์

หมวด 8 สิ่งประดิษฐ์ (Artifacts)

จานใส่เต้านม (Dish Bearing Female Breasts) เป็นเครื่องหมาย
ของนักบุญอากาธา ผู้ถูกลงโทษด้วยการตัดเต้านม

โซ่ตรวน (Fetters, Chains) เป็นสัญลักษณ์ของพระทรมาน โดยมี
ที่มาจากที่พวกทหารจับพระคริสต์ล่ามโซ่แล้วเขี่ยนตี หลังจากทรงถูกตัดสิน
ประหารชีวิตแล้ว ในงานศิลปะนักบุญเลียวนาร์ตมักถือโซ่ตรวนหักเป็นสัญลักษณ์แห่งภาระหน้าที่
ของท่านในการช่วยเหลือนักโทษที่ถูกกษัตริย์โคลวิสแห่งฝรั่งเศสจองจำ

ข้อคิดสะกิดใจ

บุญและบาป

จากเมื่อตายใครเล่าจะเฝ้าเห็น	จากเมื่อเป็นยังมาพบประสบศรี
มาตัวเปล่าทรัพย์สมบัติที่ไหนมี	แม้ร่างกายกายก็ต้องสิ้นไป
บุญและบาปที่เราทำนำเสนอ	นำเที่ยวท่องหันเหไกลไกล
บุญให้สุขทุกข์เพราะบาปขนาบไป	ต้องทำใจยอมรับระงับพะวง

“ปีนักบุญอแซฟ” 8 ธันวาคม 2020 - 8

พระเยซูเจ้าเป็นลูกช่างไม้ หรือ พระเยซูเจ้าเป็นช่างไม้

⁵⁴ พระองค์เสด็จมายังถิ่นกำเนิดของพระองค์ ทรงสั่งสอนในศาลาธรรมของชาวยิว ประชาชนต่างประหลาดใจ
และพูดว่า 'คนนี่เอาปรีชาญาณและอำนาจทำอัศจรรย์มาจากที่ใด?' ⁵⁵ เขาเป็นลูกช่างไม้มิใช่หรือ? แม่ของเขา
ชื่อมารีย์ มิใช่หรือ? (มธ 13:39-40)

พระเยซูเจ้าเป็นลูกช่างไม้

พระเยซูเจ้าเป็นช่างไม้

1. พระเยซูเจ้าเสด็จออกจากที่นั่นกลับไปยังถิ่นกำเนิดของพระองค์ บรรดาศิษย์ติดตามไปด้วย
2. ครั้นถึงวันสัปดาห์โตพระองค์ทรงเริ่มสั่งสอนในศาลาธรรม ผู้ฟังจำนวนมากต่างประหลาดใจ และพูดว่า “เขาเอาเรื่องทั้งหมดนี้มาจากไหน ปรีชาญาณที่เขาได้รับมานี้คืออะไร อะไรคืออัศจรรย์ที่สำเร็จด้วยมือของเขา
3. คนนี้เป็นช่างไม้ ลูกนางมารีย์ มิใช่หรือ (มก 2:1-3)

ประชาสัมพันธ์

สมณลิขิตของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสถึงคาทอลิกทั่วโลก

พระองค์ทรงขอให้ทุกคนสวดสายประคำตลอดเดือนพฤษภาคมซึ่งเป็นเดือนแม่พระ เพื่อวอนขอพระเจ้าช่วยเราเอาชนะช่วงเวลาแห่งความยากลำบากนี้

วัดแม่พระเมืองลูร์ด บางแสน

เลขที่ 167 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

เมิดทรายใต้พระแท่น

ณ วัดน้อยภายในสถานพำนักฆางตามาร์ธา นครรัฐวาติกัน

ในพิธีมิสซาสมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิสทรงอธิษฐานภาวนา สำหรับผู้นำภาครัฐ ในการเอาใจใส่ดูแลประชาชนในช่วงการระบาดของไวรัสโคโรนา

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิสในมิสซาเช้าวันเสาร์ ทรงภาวนาวอนขอพระเยซูคริสต์ทรงช่วยเหลือ และประทานพลังกำลังให้ผู้นำภาครัฐในทุกกระดับ เพื่อช่วยเหลือประชาชนและทรงไตร่ตรองว่า จะต้องดำเนินชีวิตอย่างไรในช่วงวิกฤตนี้

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิสทรงอธิษฐานภาวนาสำหรับผู้นำภาครัฐ ผู้ออกกฎหมาย นายกรัฐมนตรี ผู้นำศาสนาในระหว่างมิสซาเช้าวันเสาร์ที่ 2 พฤษภาคม ที่ผ่านมา พระองค์ทรงภาวนาขอให้ “พระเยซูคริสต์โปรดช่วยและประทานพลังกำลังให้พวกเขา เพราะว่าภารกิจและความรับผิดชอบของพวกเขาไม่ใช่ของง่าย เมื่อมีความคิดที่แตกต่างกันระหว่างกันในกลุ่มพวกเขา” พระองค์อธิษฐาน “ขอให้พวกเขาเข้าใจว่าในช่วงวิกฤตนี้ พวกเขาต้องร่วมมือร่วมใจเป็นหนึ่งเดียวกัน เพื่อความดีประโยชน์สุขของประชาชน เหตุว่าความเป็นเอกภาพนั้นย่อมสำคัญกว่าความขัดแย้ง” จากบทอ่านที่หนึ่งและพระวรสารได้ให้ข้อคิดมากมาย สำหรับบทเทศน์ของสมเด็จพระสันตะปาปา พระองค์ทรงไตร่ตรองเกี่ยวกับความจริงว่าพระศาสนจักรแยกเช่นเดียวกันกับพวกเราทุกคนต่างดำเนินชีวิตอยู่ทั้งในสันติสุขและในยามวิกฤตแห่งชีวิต บทอ่านที่หนึ่ง (กจ. 9: 31-42) กล่าวว่าพระศาสนจักรรุ่นแรกๆมีสันติสุข พระวรสารโดยนักบุญยอห์นกล่าวถึงเวลาแห่งวิกฤตเมื่อบรรดาสาวกบางคนตัดสินใจที่จะไม่ติดตามพระเยซูคริสต์อีกต่อไป เพราะคำสอนของพระองค์เรียกร้องอย่างมากกับการดำเนินชีวิต (ยน. 6: 31-42)

พระศาสนจักรมีสันติสุข

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิสทรงเริ่มการเทศน์ด้วยบทอ่านที่หนึ่ง “พระศาสนจักรมีสันติสุข พระศาสนจักรถูกสถาปนาขึ้นมาและดำเนินไปด้วยความเคารพยำเกรงต่อพระเจ้าและโดยอาศัยความช่วยเหลือจากพระจิต บรรดาคริสตชนก็มีจำนวนเพิ่มขึ้น” คำอธิบายนี้บอกพวกเราว่าพระศาสนจักรในเวลานั้นมีความสุขและได้รับกำลังใจอย่างมาก เพราะการเกี่ยวพันกันล้ำกัน พระพรของพระจิต” สมเด็จพระสันตะปาปาตรัส

==> อ่านต่อ

นิทาน ความคิด คติสอนใจ

นิทานสอนใจเรื่องเด็กน้อยกับต้นแอปเปิ้ล

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีต้นแอปเปิ้ลใหญ่อยู่ต้นหนึ่ง และเด็กชายตัวเล็ก ๆ คนหนึ่งชอบไปที่นั่น แล้วเล่นกับต้นแอปเปิ้ลอยู่เป็นประจำ เขามักจะปีนขึ้นไปยังยอดไม้ เต็ดลูกแอปเปิ้ลมากิน และจับหลับไปที่ใต้ร่มเงาของต้นแอปเปิ้ลนั่นเอง... เขารักต้นแอปเปิ้ลต้นนี้มาก และต้นแอปเปิ้ลก็รักที่จะเล่นกับเขาเช่นกัน เมื่อเวลาผ่านไป..เด็กน้อยคนนั้นได้เติบโตขึ้น และไม่คอยได้มาเล่นที่ต้นแอปเปิ้ลทุกๆ วันเหมือนแต่ก่อน วันหนึ่งเด็กน้อยคนนั้น ก็กลับมาที่ต้นแอปเปิ้ลต้นนี้อีกครั้ง แต่เขาดูไม่สดใสอย่างเคย ดูเศร้าสร้อย เหงาหงอย...“มาเล่นกับฉันสิ” ต้นแอปเปิ้ลร้องเรียก “ฉันไม่ใช่เด็กแล้วนะ จะได้มาเล่นกับเธอได้อีก” เด็กน้อยคนนั้นตอบ “ฉันอยากได้ของเล่นนะ แต่ฉันไม่มีเงินซื้อ” เด็กน้อยพูดต่อ “ฉันเสียใจด้วยนะ ฉันก็ไม่มีเงินเลย... แต่ถ้าเธอเด็ดลูกแอปเปิ้ลของฉันทั้งหมดไปขาย เธอก็จะมีเงินไปซื้อของเล่น”

เด็กน้อยได้ยืมดั่งนั้นก็ตื่นเต้นเป็นอันมาก ก่อนที่จะรีบเด็ดผลแอปเปิ้ลไปอย่างรวดเร็วและจากไปอย่างมีความสุข โดยที่ไม่กลับมาที่นี่อีกเป็นเวลานาน...ต้นแอปเปิ้ลกลับมาเศร้าสร้อยอีก วันหนึ่งเด็กน้อยกลับมาอีกครั้ง...แต่คราวนี้เขาได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว ต้นแอปเปิ้ลตื่นเต้นดีใจมาก “มาเล่นกับฉันนะ” ต้นแอปเปิ้ลร้องเรียก “ฉันไม่มีเวลาเล่นกับเธอหรอกนะ ฉันต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัว ตอนนี้เราต้องการบ้านซักหลัง เธอพอจะช่วยฉันได้ไหม” “ขอโทษนะ ฉันไม่มีบ้านให้เธอหรอก... แต่เธอสามารถตัดกิ่งไม้ของฉัน แล้วนำไปสร้างบ้านได้นะ” เมื่อได้ยินดังนั้น..เขาก็ตัดกิ่งไม้แทบทั้งหมดจากต้นแอปเปิ้ล...และกลับไปอย่างมีความสุข ต้นแอปเปิ้ลยินดีที่ได้เห็นเด็กน้อยมีความสุข แต่เด็กน้อยก็ไม่ได้กลับไปที่นี่อีก ต้นแอปเปิ้ลจึงกลับมาเศร้าสร้อย...และเดี๋ยวตายอีกครั้ง วันนี้อากาศร้อนวันหนึ่ง เด็กน้อยในวัยกลางคนก็กลับมา ต้นแอปเปิ้ลดีใจมาก “มาเล่นกับฉันนะ” ต้นแอปเปิ้ลร้องเรียก “คงไม่ได้หรอก เพราะตอนนี้ฉันแก่แล้วและกำลังรู้สึกเศร้ามากด้วย ตอนนี้ฉันอยากจะทำอะไรเพื่อผ่อนคลายซะบ้าง เธอมีเรือให้ฉันบ้างไหม” “ใช้ก็ไม่ได้ยังเหลืออยู่ มาสร้างเรือสิ เธอจะได้ล่องเรือออกไปและมีความสุขซะที” เมื่อได้ยินดังนั้น เขาจึงตัดกิ่งไม้ที่เหลือทั้งหมด และนำมาสร้างเรือ จากนั้นจึงล่องเรือออกไป... ไม่กลับมาอีกเป็นเวลานาน... ในที่สุด...เด็กน้อยก็กลับมาที่นี่อีกครั้ง..หลังจากที่จากไปนานหลายปี บัดนี้เขาได้ กลายเป็นชายชราไปแล้ว “ฉันขอโทษด้วยนะเด็กน้อย ตอนนี้ฉันไม่มีอะไรให้เธอได้อีกแล้ว ฉันไม่มีแอปเปิ้ลเหลืออยู่เลย ซักลูกเดียว” ต้นแอปเปิ้ลบอก “ฉันไม่มีพื้นที่จะเคี้ยวแล้วล่ะ” เขาตอบ “ฉันไม่มีกิ่งไม้ ให้เธอปีนเล่นได้อีกแล้วนะ” “ฉันแก่เกินไปที่จะทำอย่างนั้นแล้วล่ะ” เด็กน้อยพูดเบาๆ “ฉันไม่มีอะไรจะให้เธอได้อีกแล้ว...สิ่งเดียวที่เหลืออยู่คือ..รากของฉันที่ตายแล้วเท่านั้น” ต้นแอปเปิ้ลพูดทั้งน้ำตา “ฉันไม่ต้องทำอะไรอีกแล้ว...นอกจากที่พักผ่อน..ตอนนี้ฉันเหนื่อยเหลือเกินกับเรื่องราวที่ผ่านมา” เด็กน้อยในวัยชราตอบอย่างอ่อนล้า“ดีเลย...รากไม้แก่ๆนี่ เป็นที่ที่เหมาะแก่การที่เธอจะเอนหลัง ..และนอนพักผ่อน..มานี่สิมานอนข้างๆตัวฉัน...และพักผ่อนซะที” เด็กน้อยล้มตัวลงนอนใต้ต้นแอปเปิ้ลอย่างมีความสุข ขณะที่ต้นแอปเปิ้ลนั้นมองเด็กน้อยนอนหลับอย่างปลื้มปิติ...พร้อมกับยิ้มทั้งน้ำตา..

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า นี่เป็นเรื่องราวของทุกๆคน...โดยต้นแอปเปิ้ลก็เปรียบเสมือน..”พ่อแม่ของเรา”..เมื่อเรายังเด็ก...เราชอบที่จะเล่นกับพวกเขา แต่เมื่อเราเติบโตขึ้น..เรากลับจากท่านไป.. เราจะไม่กลับไปก็ต่อเมื่อ...เราต้องการบางสิ่งบางอย่าง..หรือมีปัญหาเท่านั้น..แต่ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น...ท่านก็ยังคงอยู่ที่นั่นเสมอ.. และจะมอบทุกสิ่งทุกอย่างที่ท่านทำได้..ขอเพียงทำให้เรามีความสุข

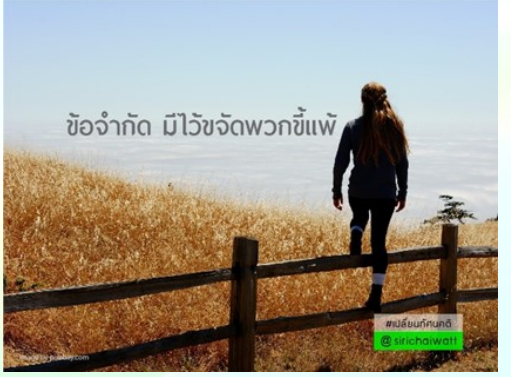

กลุ่มนิสิตพัฒนารีย์

ข้อจำกัด มีไว้จำกัดพวกซีแพ็ค

“ข้อจำกัด มีไว้จำกัดพวกซีแพ็ค” คุณมีความรู้สึกต่อประโยคนี้อย่างไร ส่วนหนึ่งอาจขึ้นอยู่กับว่า “เรายอมรับหรือเปล่า ว่าเรามันซีแพ็ค” ไม่ว่าจะบางทีเรื่องนี้ อาจมีเรื่องที่เราต้องคิดใหม่ในการทำอะไรสักอย่างหนึ่ง...เชื่อว่าเราส่วนใหญ่คงเคยล้มเลิกการทำบางสิ่งด้วย “ข้อจำกัด” อะไรสักอย่าง โดยบอกตัวเองทำนองว่า “เพราะอย่างนั้น.. เพราะอย่างนี้.. หรือ ถ้าแบบนี้.. ถ้าแบบนี้..” ที่เรามักคิดด้วยว่า คนที่ทำได้ไม่มีข้อจำกัดหรือเงื่อนไขอย่างเรา เรามีต้นทุนดีกว่า มีโอกาสมากกว่า อะไรก็ตามที่ดีกว่าเราเอื้อให้เขาทำได้

หลายคนคิดเช่นนี้ เจอสถานการณ์นี้หลายครั้ง แต่ก็อยากให้ลองทบทวนว่า เพราะ “ส่วนใหญ่” คิดว่าต้องเจอ ต้องมีข้อจำกัดโง่งง คนที่สำเร็จได้จึงเป็นคน “ส่วนน้อย” แต่บางเรื่องมันก็มีข้อจำกัดจริง ๆ นะ ถึงกระนั้นเราย่อมแคลงใจว่า บางอย่างก็ต้องมีบ้างละข้อจำกัดนะ ก็อาจจะจริง แต่ถ้าพยายามคิดเปรียบเทียบดู ดังเช่น ถ้าจะเป็นนักกีฬาเก่ง ๆ มันก็ต้องมีรูปร่างที่เหมาะสม จึงได้เปรียบว่าไหม? ขอยกตัวอย่างกีฬาที่หลายคนรู้จักคือฟุตบอล และนักกีฬาที่โด่งดังในปัจจุบันอย่าง คริสเตียโน โรนัลโด กับ ลิโอเนล เมสซี ทั้งสองมีความเก่งกาจเป็นที่ยอมรับไม่ต่างกันเลย แต่โรนัลโดนั้น มีรูปร่างที่สูง กว่าเมสซี ถึง 14 เซนติเมตร (184 กับ 170) และหนักกว่าราว 10 กิโลกรัม นี่เป็นตัวอย่างที่ทำให้เห็นว่า รูปร่างอาจ “ไม่ใช่ข้อจำกัด” ดังที่คิดกันแบบผิวเผิน

ด้านหนึ่งเราอาจคิดแย้งได้ว่า ก็ลองให้เมสซีไปเล่นกองหลังที่จำเป็นต้องใช้ร่างกายสูงใหญ่เบียดสู้สิ แน่นนอนมันก็คงลำบาก แต่นี่คือกรอบคิด (Mindset) ที่พยายามตีกรอบให้มีข้อจำกัด เราต้องนึกให้ได้ว่า ถ้าใจยังคงอยากเป็นนักฟุตบอลตำแหน่งนี้ไม่เหมาะ เราก็คงลองไปตำแหน่งอื่น ไปจนถึงกีฬาประเภทอื่น หรือต่อให้เกิดมาพิการเราเป็นนักกีฬาโอลิมปิกไม่ได้ แต่พาราลิมปิกยังมี !! เราอาจแพะแ้วนี้ได้ แต่ไม่ควรแพะแ้วทุกเวที สิ่งที่เราต้องเข้าใจประการหนึ่งคือการแยกระหว่าง “ข้อจำกัด” กับ “ความเหมาะสม” และเป็นคนละเรื่องกับการที่เราเพียง “ตันหูรั้ง หรือ เอาแต่ใจ” คนรวยอันดับ 1-5 เขาไม่ได้ทำธุรกิจเดียวกัน มันหมายความว่า วิถีทางความสำเร็จนั้นมันไม่ใช่มาในรูปแบบเดียวกัน... การที่พยายามสำเร็จในเรื่องหนึ่งมาก ๆ แล้วคิดว่าเห็นใหม่ “ก็ยังมีข้อจำกัด” อยู่ดี มันอาจเป็นเรื่องที่ไม่ผิด แต่ควรต้องพิจารณาที่ความเหมาะสมด้วย คล้ายคำคมของผมที่เคยเขียนไว้ว่า “ตันไม่งาม ไม่ได้มีเฉพาะสี่เขี้ยว ความสำเร็จของเรา ก็ไม่ใช่ต้องเป็นสิ่งเดียวกับคนอื่น” ที่ไม่สำเร็จได้นั้นอาจเป็นเพียงการที่เราแค่พยายามเอาชนะอะไรบางอย่าง การพยายามเหมือนใคร, พยายามเป็นใคร, แค่อเอาแต่ใจ หรือ ปมในใจ ซึ่งรวม ๆ แล้ว “เราอาจแพะแ้วนี้ได้ แต่ไม่ควรแพะแ้วทุกเวที” ใช่ว่าทุกคนจะได้ทุกสิ่ง ได้ทุกเรื่อง และทุกอย่าง คนที่เขาสำเร็จในเรื่องที่เราทำไม่ได้ เขาก็ยอมไม่มีในหลายสิ่งที่เรามี...

แต่ถ้าคิดแค่ว่าเราไม่มีอะไรเลย ไม่ได้อะไรสักเรื่อง ไม่ก้าวหน้าสักอย่าง แล้วยังมอง ยังอ้างแต่เรื่องข้อจำกัดประโยคนี้ที่เขาว่า “มีไว้จำกัดพวกซีแพ็ค” นั้น มันก็ต้องเป็นจริง...